

VALORACIÓ DE L'ACORD ENTRE EL GOVERN D'ESPANYA I LES ORGANITZACIONS SINDICALS SOBRE EL PLA DE XOC PER REDUIR LA TEMPORALITAT A LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

PERQUÈ NO SOM D'USAR I TIRAR

INTERSINDICAL
VALENCIANA

VALORACIÓ DE L'ACORD ENTRE EL GOVERN D'ESPANYA I LES ORGANITZACIONS SINDICALS SOBRE EL PLA DE XOC PER REDUIR LA TEMPORALITAT A LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES)

VALORACIÓ

El present esborrany d'acord sobre criteris generals a Com a nota prèvia, no podem deixar de fer una reflexió sobre la pressa i la improvisació al pretendre resoldre un problema, creat durant dècades, en només unes setmanes i, també, tramitar la reforma legislativa mitjançant la fórmula del Real Dret Llei. Segurament hi havia urgència en tancar la solució a la temporalitat i no per complir amb els compromisos amb la Unió Europea, sinó per fer-ho coincidir amb l'estiu i evitar les mobilitzacions del personal temporal i interí, així com per eludir una tramitació parlamentària ordinària on s'haurien generat debats espinosos que no interessaven ni al Govern ni als signataris de l'Acord. En definitiva, un procés de reforma legal fet a esquenes de les persones interessades i amb traïdoria.

L'Acord entre el Govern d'Espanya i les organitzacions sindicals CCOO, CSI-F i UGT, sobre el pla de xoc per reduir la temporalitat a les administracions públiques i el RDL, constitueixen una autèntica cacera de bruixes que, només pretén eradicar del panorama laboral del sector públic la figura del personal temporal i interí de duració inusualment llarga. No ho fa establint mecanismes que faciliten l'accés d'aquest personal a la condició de personal funcionari de carrera o personal fix, no. Tant les previsions sobre els processos d'estabilització com les de reforma de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic constitueixen tot un seguit de mesures orientades a condemnar a l'atur i a la precarietat a totes aquelles persones temporals i interines que no superen els processos d'estabilització o que, en el seu moment, esgoten el temps màxim de permanència en una plaça amb un nomenament o contracte temporal.

S'ignora d'una forma descarada que la responsabilitat de l'elevada temporalitat i de l'abús d'aquesta, és única i exclusivament de les administracions. No sols no es preveuen mecanismes de sanció a l'abús present i futur, sinó que continua mantenint-se la impunitat front a aquest abús. La responsabilitat es deriva intencionadament cap el personal víctima de l'abús, en no articular mesures de protecció que garantisquen l'estabilitat laboral d'aquest personal i sí vertaderes penalitzacions, doncs ni els processos d'estabilització ni la compensació econòmica per el cessament, protegeixen el dret a l'estabilitat consagrat a la Directiva Europea i a la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea.

Per altra banda, aquest Acord tampoc garanteix la reducció de la temporalitat a les administracions públiques, perquè ja ha quedat acreditada la ineficiència dels processos extraordinaris d'estabilització, perquè es manté la taxa de reposició i perquè no es defineix un termini màxim per l'execució de les ofertes d'ocupació. En definitiva, seguim i seguirem amb taxes de temporalitat elevades, en tant que no s'aborden les vertaderes causes que l'originen.

La conclusió és que les administracions amb el vist-i-plau de les organitzacions CCOO, CSI-F i UGT es fan un vestit a la mida, per no assumir cap responsabilitat i convertir la

precarietat i temporalitat actual basada en nomenaments temporals de llarga duració, en precarietat i temporalitat amb contractes i nomenaments inferiors a tres anys; la qual cosa no deixa de ser més precarietat i temporalitat. L'Administració aconseguirà crear una il·lusió falsa de la realitat, en la qual podrà afirmar que no hi ha abús de la temporalitat a costa d'acomiar a milers i milers de persones sense cap contemplació. Es substituirà a personal temporal i interí precari actual per un altre, també temporal, més precari encara, doncs als tres anys seran cessats sense més protecció que una compensació econòmica, si arriba el cas, que serà ridícula i que, en qualsevol cas, no evitarà el drama humà que suposa l'acomiadament.

CONCLUSIÓ

Pel que fa als processos d'estabilització, la valoració d'aquest apartat pel qual es pretén reduir la temporalitat, no pot ser més que negativa en tant que suposa una agressió en tota regla al personal temporal i interí de les administracions públiques, en no reconèixer, en cap moment, que les administracions són responsables úniques de l'actual taxa de temporalitat i de l'abús manifest i endèmic d'aquestes modalitats de contractes i nomenaments temporals.:

- Com el processos d'estabilització anteriors, s'estabilitzen les places i no a les persones.
- Preveu convocatòries massives d'oposicions ordinàries que en res contemplem cap consideració envers el personal temporal i interí.
- Ignora les reivindicacions dels col·lectius de personal temporal i interí exigint un procés de caire extraordinari que contemple vertaderes opcions de consolidació de l'ocupació.
- No arreplega les disposicions la Directiva Europea ni de les sentències del Tribunal de Justícia de la Unió Europea.
- La compensació econòmica és d'una quantia insultant que no pot considerar-se dissuasòria per a les administracions incomplidores, ni molt menys de protecció als treballadors i treballadores afectats.
- La previsió de la constitució de borses de treball queda supeditada a una futura negociació en la qual participen organitzacions sindicals que no representen el col·lectiu de personal temporal i interí.
- Les administracions que han abusat de la temporalitat se'n surten indemnes de cap responsabilitat.

En referència a la modificació de l'article 10 de l'EBEP, la modificació de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic que es preveu no pot rebre una qualificació diferent que la de l'apartat anterior, en tant que continua agredint a les futures víctimes de l'abús de la temporalitat, establint el cessament d'ofici en esgotar el termini màxim de permanència i, per tant, es crea la il·lusió legal de que no hi ha abús de la temporalitat.

- És un atac als drets laborals del personal temporal i interí en preveure el cessament d'ofici quan s'esgoti el temps de permanència.
- És un atemptat als funcionament dels serveis públics, al personal funcionari de carrera i personal fix i a les persones usuàries, en dificultar la provisió de les vacants generades pel cessament d'ofici del personal temporal i interí.
- Les administracions abusadores continuen sense assumir cap responsabilitat.
- El canvi legal continua sense incorporar les directrius europees.
- La compensació econòmica és ridícula, no resol el problema humà dels acomiadaments i, a més, serà testimonial.
- La política de personal en matèria d'ofertes d'ocupació seguirà generant més temporalitat, en no suprimir la taxa de reposició ni posar límits temporals a l'execució de les ofertes.
- Les administracions es fan un vestit a la mida per aparentar la inexistència d'abús de la temporalitat. Les taxes de temporalitat seguiran sent altes, això sí, però, no hi haurà cap persona temporal o interina amb més de tres anys en una plaça. Estaran a l'atur.

PERQUÈ NO SOM D'USAR I TIRAR